

1986. szeptember 18., csütörtök

143

ELTŰNT EGY KISFIÚ PILISSZENTKERESZTEN

Egészségesen megtalálták a gyermeket

(Munkatársunktól.)

Tegnap délután fél 4-kor, Pilisszentkereszt határában megtalálták azt a kisfiút, akit kedd délelőtt 11 óra óta százak kerestek, s akiért az első híradástól kezdve mindenki aggódott, aki tudomást szerzett arról, hogy a községi óvoda egyik kis gondozottja eltűnt. A hároméves Glück Istvánnak az ijedtségen kívül nem történt más baja. Ennek ellenére, miután a szülők magukhoz ölelheték a gyermeket, a kisfiút orvosi megfigyelésre Budapestre, a János Kórházba szállították. Ezzel 28 órás, megfeszített küzdelem ért véget.

Elevenítsük fel a történeteket. A rádió tegnap reggeli híradásában jelentették be először, hogy Pilisszentkereszten nagy erővel keresik az eltűnt kisfiút. Mint később a helyszínen dr. Ilcsik Sándortól, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjétől megtudtuk, a kis Istvánka, társaival együtt, négy óvónő kíséretében kedden, a délelőtti órákban arra a faluszéli helyre ment játszani, ahol már korábban többször is megfordult a csoport. Játék közben az óvónők rendellenességet nem tapasztaltak. A fiúcska eltűnését 11 óra körül fedezték fel, amikor a visszatéréshez sorakoztatták a gyerekeket.

Az óvónők először saját maguk próbálták megtalálni a kisgyereket, később a környékbeliakhoz fordultak segítségért. A Szentendrei Rendőrkapitányságot délután 4 órakor értesítették. A rendőrök azonnal a helyszínre siettek, s most már szervezeten folytatták a kutatást. A délutáni, esti órákban a környéket hangszórós kocsik járták, és a környező községek lakóival közölték a történeteket, s egyben kérték segítségüket a további kutatáshoz. A keresést éjszaka és szerda reggel is szünet nélkül folytatták, de az eredménytelen maradt.

Délután már mindjobban érzékelhető volt a pilisszentkeresztai utcákon az aggodás és az idegeskedés. Az emberek a házak kapujában és a tereken csoportosulva latolgatták az esélyeket, s a munkából hazatérők első kérdése az volt, megtalálták-e már a gyermeket. A feszültség nőttön-nőtt. Nehéz dolga volt a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság parancsnokainak, ők irányították a kutatást. Ekkor már igen nagy erők

A kisfiú édesanyjával a találkozás utáni percekben.

SZABÓ BARNABÁS FELVÉTELE

segítettek ebben. A helyszínen voltak — a rendőrökön kívül — munkásőrök, határőrök, magyar és szovjet katonák, barlangászok, erdészek és a környéket jól ismerő helyi lakosok is. 14 óra 15 perckor Ilcsik Sándor eligazítást tartott, összehangolta a teendőket. Olyan láncot szerveztek, amelyben a fegyveres testületek és a helyi lakosok is fontos feladatot kaptak. Három óra előtt néhány perccel a magasba emelkedett egy helikopter, a földön pedig igen lassan, minden fára és bokorra figyelve, megindult több mint ezer ember.

A korábbi kudarc nem vette el a kedvét az akció résztvevőinek. Remélték, hogy végre sikerül rábukanni a fiúcskára. Fél 4-kor Glück Istvánt, mintegy négy kilométerrel távolabb attól a ponttól, ahol óvodatársaitól elvált, végül megtalálták. Az öröm leírhatatlan volt. A kisfiút először a szüleihez vitték, s a gyerek még ekkor sem fakadt sírva. Miután a boldog emberek gyűrűjéből kiszabadították, az orvosok előzetesen annyit állapítottak meg, hogy a fiúcska ijedt, éhes és szomjas, ezenkívül más baja nincs. A mentők — a szülők kíséretében — elindultak vele Budapestre, a kórházba.

763

munkatársunktól